

ՔԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 բուբլի, կէս տարվանը 6 բուբ.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.
Թիֆլիսում գրվում են միշտայն խմբագրատան մէջ.

Խմբագրութիւնը բաց է առաօտեան 10—2
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչյուր բառին 2 կոպէկ.

Սեղբակ Թառայեան, Վալերիան և Միքատ Ծատուրեանները, սրտի ցաւով յայ-
ելով, առաջին՝ իր ամուսնու, և վերջինները իրանց քրոջ՝ Աննա ԹԱՌԱՅԵԱ-
ԽԱՆԾՐ, իմադրում են բարեկամներին և ծանօթներին շնորհ բերել յուղարկաւոր
թեանը, որ տեղի կունենայ կիրակի օր, հոկտեմբերի 25-ին, առաւտեան 10 ժ
մին Հաւլաբարի Մաշտելովսկայա փողոցից, № 15, զէպի Կարմիր Աւետարանի
կեղեցին, ու այնտեղից էլ խօջիվանքի գերեզմանատունը:

Ամբիջքը կը կատարվի ամսիս 24-ին, շաբաթ օր, երեկոյեան 6 ժամին, բն
կարանում:

բերութիւնների վերաբերմամբ՝ օրէնսդրութեան հնացած և թերի լինելը. մի չորսորդ զրուածքում պատկերանում է անհարազատ զաւակների հասարակութեան մէջ իրաւագուռի լինելը. մի հինգերորդ պիէսայում հեղինակը յանձնն է առնում ցոյց տալ հասարակութեանը՝ աշխատանքի հարստահարված լինելը կապիտալի ձեռքով, և այլն և այլն....
Եւ այդախով թատրոնը, յարուցանելով

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
Թատրօնը կրթիչ է թէ միայն զուարձացնող—
ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Քահանաներ և կուսակրօն
հոգեւորականներ. Նամակ Խմբագրին. Ներքին լու-
րեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Յունատան և Շո-
մինիա. Արմաշի Դարեվականքը. Յունաց և հայոց
գալրոցները Թիւրքիայում. Արտաքրին լուրեր.—
ԽԱՌԻՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՌԱԳԻՒՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ. Նկարչի կեանքից յի-
շողութիւններ.

վաղ առաւտօտը մի լրագիր է առ
նում ու կարգում, ապա զնում է իր գոր
ծի և այնուհետեւ ամբողջ օրը գրեթե ժա
մանակ չունի ոչ զիրք, ոչ բօմնն, ոչ
ամսագիր կարգալու։ Այդպիսիների համա^թ
թատրօնը լրացնում է մոռաւոր զարգացմա
պահանջը, լրացնում է ընթերցանութեա
պահանջը....

րուցանելով հասարակութեան մէջ։ Եւ երբ
որ այդ խնդիրները հաստացած են լի-
նում հասարակութեան մէջ, հասարակու-
թիւնն էլ, իր կողմից, ներգործութիւն ունի
նոյն հարցերի օրէնսդրական ձևապարհով
լուծելու վրա։

Այդպիսով թատրօնը, ինչպէս և տենդէն-
ցիական վէպը՝ կատարում է մի անընդհատ
պատրաստական կրթողական գործ։ Խնդիր-
ները նախ առաջարկվում են հասարակու-
թեան գատաստոնին, և առա ներգործե-
լով հասարակաց կարծիքի վրա, ներ-
շնչելով ամբոխին նոր մաքեր՝ այդ խնդիր-
ները հասունանում են այն հաւաքական
մարմին զրջանում, որ մենք մարդկային
հասարակութիւն ենք անուանում, այնու-
շնչելով ինձ առաջարկած թիւնն իս-

ԹԱՏՐՈՆԸ ԿՐԹԻՉ Է ԹԵ ՄԻԱՅՆ ԶՈՒՄՐԱՅՑ-
ՆՈՒ.

մազվենք, որ թատրոնը, ինչպէս և րօմաննապատել է քաղաքակիրթ մարդկութեամէջ հասարակաց ամենանշանաւոր հարցը բլի մշակման և լուծման։

Թատրօնական պիեսաներով յարուցահասարակաց հարցերի շրջանը շատ ընդգրածակ է։ Թատրօնը յարուցել է ընտանիկան հարցեր, իրաւաբանական հարցեր քաղաքական խնդիրներ, բուն սօցիալական խնդիրներ և այլն։ Հռչակաւոր գրալինել պիեսաներից մինում դիցուք յարուցվում այն խնդիրը թէ օրէնքը անհաւասար կերպով է վերաբերսկում այլ և այլ ցեղերի պատկանող մի և նոյն պիտութեան հպատակներին. մի այլ պիեսա ներկայացնում արխստօկրատիայի և դեմօկրատիայի փոխդարձ յարաբերութիւնների մէջ եղած դրեւոր և կորստաբեր նախապաշարմունքնը. մի երրորդ պիեսայում չօշափվում ընտանեկան կեանքի, ամուսնական յարա-

լով հասարակայ կարծիքի վրա, ներշնչելով ամբոխն նոր մաքեր՝ այդ խնդիրները հասունանում են այն հաւաքական մարմի ըթանում, որ մենք մարդկային հասարակութիւն ենք անուանում. այնուշետեւ մարդկային հասարակութիւնն իր կողմից ներփառծում է վարիչ և օրէնսդիր շրջանների վրա և այդպիսով բօմանը և թատրոնը մեծապէս նպաստում են օրէնսդրութեան բարեփոխութեանը և առհասարակ մարդկային հասարակութեանը ու առաջարկ մարդկային հասարակութեան զարգայինն ու առաջադիմութեան գործին: Ում յայտնի չէ որ Ռուսօֆ և Վօլահը գրուածները, յատկապէս նրանց վեպերը, նպաստեցին Ֆրանսիայի մեջ մարդկային հաւասարիաւունքների հռչակման, կամ որ Գօդովի բօմաններն ու թատրոնական պիէսանները, նմանապէս Տօւրքնենքի բօմանները՝ նպաստեցին. Ռուսաստանում Ճորտերի ազատութեան գործին և առհասարակ վերջին թա-

F 0.6 0.0 F F 0.4 0.6

ՆԿԱՐՁԻ ԿԵԱՆՔԻՑ

ՅԵՇՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Առաջ բոյսին շան ոչ մի տեղ, մնաելութիւն տիւմ: Մեղ վրա յարձակվել են մեծ քանի տիրում:

— 94 —
նում է և մազ դցում է յուսահատութեան մէջ:

Օհ, փառք Աստուծուն, հիմա մի վորքը աղասա
կարող ենք շունչ քաշել, աչքերս էլ կարող ենք
բաց պահել: Մենք մտել ենք անտառի խևականն
խորքը: Հսկայական ծառեր մէկը միւսից գերազանց,
միմնանցից շօշափելի հեռաւորութեան վրա կան-
գնած են անշարժ: Նրանց դարեոր, մեացած բունե-
րը ծածկվել են զուրեկան կամաչ գոյնի մամուռ-
ներով: Մենք գտնվում ենք տարօրինակ կամարնե-
րի տակ, ուր արևի լոյսը համարեա բոլորովին
չէ թափանցում: Մեր շուրջը տիրում է աղջա-
մուղը: Շնչառութիւնն ծանրացել է, կրծքից հաղ-

«աշխարհից» և դուքս հնգ գալիք մը կասաչազմ
հրապարակ, ուր այստեղ ու այստեղ վայրի իս-
լողի որթերը, իբանց օճապոյտ բռներով բար-
րացել են ու կաշկանդիկ կողքին կանգնած մատ-
զահաս ծառերը։ Հրապարակի մէջտեղը լուս-
անձայն հոսում է փոքրիկ առուակ։ Լոյսը պա-
ծառ է և օգը մաքուր, սակայն մի մի անգա-
մանախորժ հոս է բուրում։ Անցնում ենք առու-
կի վրայից և դիմում ենք դէպի առաջ։ Այստե-
մեր առաջ մի կանաչազարդ թփի տակից աղմու-
ու շիոթ գցելով բարձրանում է գիշակեր թռչու-

ու հառաջում է և այ քեզ խայտառակութիւն, որ-
տեղ քերեցիր դու ինձ, նախատում է ինձ լացի
ձայնով: Ես ինձ մեղաւոր ճամաչելով լուս եմ:
Չը գիտեմ ինչու, ստիպում իմ ձիռա մտնել ցե-
լիքի մէջ: Խեղճ ամսատունը հնազանդվում է, մըտ-
ում է ու թաղվում է մինչեւ ծնկները: Քիթը
ուղրած նայում է շուրջը և ուները թժուարու-
թեամբ հանելով դառնում է յետ և քայլերը արա-
գացնելով դիմում է դէպի ձախ:

—Ուղամ էիր կենդանի թաղվել հարցնում է
ինձ ծաղրելով ընկերս:

է առաջանում: Իշխում ենք ձիերից, նրանց
փոքր ինչ համար տալու համար և դարձեալ
շարունակում ճանապարհը: Ուստի տակ ինչ որ
փափկութիւն եմ գգում, կարծես մահիճներ լինեն
փոփած: Ամբողջ մակերեսոյթը ծածկված է միա-
կերպ մուայլ գոյնով, որտեղից խոնառութեան
հետ միասին գարշելի հոտ է բուրում: Սա անբա-
ցատրելի չէ: Անյիշելի ժամանակներից սկսած իւ-
րաքանչիւր տարի, ձմեռը մօտենալուն պէս, ծա-
ռերը տերեսաթափ են լինում ու փտում և այս
տերենսերի կուտակներից կազմվում է փափուկ մա-
կերեսոյթ, որի վրայով այս բօպէիս անց ենք կե-

ների մի խումբ։ Ակամյա դիտում եմ այդտեղ
տեսնում եմ տխուր տեսարան։ Թփի վրա թել
որով կապած արգեն մաշված մի կտոր թղթի վր
երեսում է երկտող գրութիւն (վրացերէն)։ «Էս ո
սորդ Դ... Ս... անզգուչութեամբ սպանեցի իմ հա
ւատարիմ Ստաւարին» (շան անուն)։ Նոյն թփ
տակ խոտերի միջից երեսում է կմախք դարձա
«Ստաւարի» զիակը։ Վերջապէս այստեղ երեսու
նն ոտի տակ տուած ու արորված տեղեր, իսկ ո
քանի քայլ հեռու սպարզ երեսում է հարթած նե
տակից։ Սա մեզ տանում է մերթ ուրախացնելու
որ չենք մոլորվել, մերթ ընդհատվում անյայտա

Աս լոռում եմ: Անգիտակցաբար մտրակում եմ ու
սանձահարում ձիս: Սա վաղում է և հինգ րոպէ-
ից յետոյ համում ենք մի գեղատեսիլ անկիւն,
ուր երեք հատ վիթխարի կադնիներ, երեք հատ
իրարից գերազանց գեղեցկուհների նման հրաշա-
լի խումբ են կազմել: Դրանք կանգնած են մի
սիրուն կանաչազարդ հրապարակի վրա և այս բո-
լորածե հրապարակը շրջապատված է սաղարթա-
խիտ անտառներով, ուղղակի պարսպի նման:
Արեգակը արդէն մայր է մտնում և իր ծիրանի
վերջին ճառագայթներով ներկել է ամենաա-
բարձր ծառերի գագաթները: Մենք մօտենում

